

KASZÁSOK

— *Jevgenij Dolmatovszkij* —

Fű és virág ma új termést ad:
 Sarlóra érett az idén.
 Lenyergeit lovainak szénát
 Kaszál a Donnál egy legény.
 Széles, nagy rendet vághat végig
 Dalolva, mezítlábasan
 A doni lovas. Föl-fölfénylik
 Kaszája a dús sarjúban.
 Dús földre ejti kivirágzott
 termését a vad lóhere,
 Hol visszatérő, új kaszások
 Kanyarodnak a sorba be.
 Egész év küzdelmét kiállta,
 Új ekét vasalt ez a nép —
 Égeti most a munka láza,
 Kérges paraszti tenyerét.
 Ami fájdalom volt, legyűrte
 Győzelmes hétköznapja már:
 A felnövekvő sarjúfűbe
 Nem tör gyenge arankaszál.
 Csaták tüze még idecsap.
 ...Türelmetlenül rug-kapálnak
 A fákhöz kötözött lovak.

Fordította. SZILY ERNŐ

MIÉNK A GYŐZELEM

(A Dolgozó Ifjuság Szövetsége
 első kongresszusára küldöm
 a fiataloknak)

Legyen ma versem játék,
 áldott ajándék,
 lángyhangú hárfa,
 szép, kékszemű lányok
 gyöngyöző piros nevetése.
 Legyen ma versem fegyver
 jövőendő életünk
 éledő vetése,
 erősizmű, bátor fiúk kezében
 hüvelyéből röppenő
 meztelen kard.
 Csatába hívó
 érchangú kürt,